

29 Ιανουαρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΜΥΝΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 344/86).

Στρατός της Δημοκρατίας — Αίτηση για απόλυση/οριστική απαλλαγή στρατιωτικών υποχρεώσεων για μόνιμους κατοίκους εξωτερικού — Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου αρ. 17.341 ημερ. 19.10.78 — Προϋποθέσεις — Απαραίτητη προϋπόθεση η επιστροφή στην Κύπρο και η κατάταξη στην Εθνική Φρουρά — Εύλογη η απόρριψη του αιτήματος του αιτητή, που έγινε όσο εκείνος ήταν ακόμα στο εξωτερικό — Η δέουσα έρευνα φαίνεται από το φάκελο — Η αιτιολογία βρίσκεται στο περιεχόμενο της επίδικης απόφασης. 5

Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζήτησε την ακύρωση της απόφασης του καθ' ου η αίτηση δυνάμει της οποίας απορρίφθηκε αίτημά του για απόλυση και/ή οριστική απαλλαγή του από τις υποχρεώσεις του προς την Εθνική Φρουρά βάσει των προνοιών της αποφάσεως 17.341 του Υπουργικού Συμβουλίου. 10

Το αίτημά του ο αιτητής το είχε στηρίξει στις πρόνοιες της πιο πάνω Υπουργικής απόφασης, βάσει των οποίων Κύπριοι μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού δύνανται να τύχουν απαλλαγής/απόλυσης εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που τίθεντο, μια από τις οποίες ήταν και η επιστροφή τους στην Κύπρο και η κατάταξή τους στην Εθνική Φρουρά. 15 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 25

1. Η σχετική απόφαση στην οποία ο αιτητής στηρίζει το αίτημά του είναι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό

5 17.341 με ημερομηνία 19/10/1978 που δημοσιεύτηκε στο 4ο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας με αριθμό 1478 και ημερομηνίας 27 Οκτωβρίου, 1978, με γνωστοποίηση με αριθμό 65. Το μέρος της απόφασης πάνω στο οποίο στηρίζεται ο αιτητής αναφέρει τα εξής:

10 “Το Συμβούλιο, δυνάμει της επιφυλάξεως (β) του εδαφίου (1) του Άρθρου 5 των περί της Εθνικής Φρουράς Νόμων του 1964 έως 1978, συντέμνει-

15 (α) την περίοδο θητείας εις εξ μήνας των στρατευσίμων της κλάσεως 1974 και πάσης προηγουμένης κληθείσης κλάσεως οιτινες κατά την κρίσιν του Υπουργού Αμύνης είχαν εγκατασταθή εις το εξωτερικόν προ της 14ης Ιουλίου, 1974, νοουμένου ότι επανέρχονται εις Κύπρον και κατατάσσονται εις την Δύναμιν μέχρι της κατατάξεως του Ιανουαρίου, 1983, συμπεριλαμβανομένης:

20 Νοείται ότι εις περιπτώσεις αφορώσας πρόσωπα εμπίπτοντα εντός των προνοιών του άρθρου 11 των ως άνω Νόμων ο Υπουργός Αμύνης έχει δικαίωμα όπως συντέμνη την θητείαν στρατευσίμων πέραν των εξ μηνών οσάκις υπάρχουν ειδικοί λόγοι δικαιολογούντες τούτο.

25 (β)
(γ)
(δ)

30 Η ισχύς της απόφασης αυτής παρατάθηκε με μεταγενέστερες αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου μέχρι τον Ιανουάριο του 1983. Με νεώτερη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 28.120 και ημερομηνία 22.1.1987 που δημοσιεύτηκε στο 4ο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας αριθμός 2204 με ημερομηνία 2 Φεβρουαρίου 1987 και γνωστοποίηση 48, το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε να επαναφέρει
35 την ισχύ της προηγούμενης απόφασής του με αριθμό 17.341 για εξάμηνη θητεία για περίοδο τριών χρόνων για πρόσωπα που ενανέρχονται στην Κύπρο και κατατάσσονται στη Δύναμη στην περίοδο από την ημερομηνία της απόφασης μέχρι την κατάταξη του Ιανουαρίου του 1990.

40 Τόσο στην αρχική απόφαση με αριθμό 17.341 όσο και στην τελευταία απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 28.120, ρητή προϋπόθεση για εφαρμογή των προνοιών για σύντημη που περιέχονται στις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου είναι ότι

οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται “νοουμένου ότι επανέρχονται εις Κύπρον και κατατάσσονται εις την Δύναμιν μέχρι της κατατάξεως του Ιανουαρίου ... συμπεριλαμβανομένης”.

Ο αιτητής στην προκείμενη περίπτωση για να τύγχανε του ευεργετήματος των προνοιών των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, όφειλε, πριν υποβάλει την αίτησή του για σύντμηση, να επανέλθει στην Κύπρο, να καταταγεί στη Δύναμη μέσα στα χρονικά όρια που πρόβλεπαν οι σχετικές αποφάσεις και τότε να ζητήσει την απαλλαγή του. Κατά συνέπεια, ορθά ο καθ' ου η αίτηση πληροφόρησε τον αιτητή ότι η περιπτωσή του δεν καλύπτεται από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 17.341. 5 10

Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στον καθ' ου η αίτηση κάτω από τις εξουσίες που του παρέχει ο νόμος και οι σχετικές αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου. 15

2. Οι ισχυρισμοί του αιτητή ότι δεν έγινε επαρκής έρευνα και ότι η απόφαση είναι ανατιολόγητη δεν μπορούν να ευσταθήσουν. Ο καθ' ου η αίτηση είχε ενώπιόν του όλα τα στοιχεία που έθεσε ο αιτητής καθώς και το σχετικό φάκελο και δεν υπήρξε εκ μέρους του αιτητή καμιά αμφισβήτηση της ορθότητας των στοιχείων αυτών. Δεν υπήρξε ισχυρισμός από τον καθ' ου η αίτηση ότι η άρνησή του στηριζόταν στο λόγο ότι ο αιτητής δεν ήταν μόνιμος κάτοικος εξωτερικού ή ότι δεν είχε αναχωρήσει από την Κύπρο πριν τον Ιούλιο του 1974 αλλά ότι δεν πληρούσε την προϋπόθεση της κατάταξής του στην Εθνική Φρουρά πριν ζητήσει εξαίρεση. 20 25

Όσον αφορά την αιτιολογία, η αιτιολογία αυτή φαίνεται καθαρά από το περιεχόμενο της επιστολής με ημερομηνία 9.4.1986 που περιέχει και την επίδικη απόφαση. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή. 35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση να απορρίψει αίτημα του αιτητή για απόλυση και/ή οριστική απαλλαγή από την υποχρέωσή του για περαιτέρω υπηρεσία στην Εθνική Φρουρά. 40

Γ. Οικονομίδης, για τον Αιτητή.

Κλ. Θεοδούλου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για

τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-

10 "α. Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι ο Αιτητής δικαιούται εις απόλυσιν και/ή οριστικήν απαλλαγίην εκ της υποχρεώσεως του προς περαιτέρω υπηρεσίαν εις την Εθνικήν Φρουράν δυνάμει της αποφάσεως 17.341 του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 19.10.78 δημοσιευθείσης εις την υπ' αρ. 1478 ημερ. 27.10.78 επίσημον εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την υπ' αρ. 1778 ημερ. 14.5.82.

15 β. Δήλωσιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφασις του Καθ' ου η Αίτησις η περιεχομένη εις το επισυνημμένον Τεκμήριον Ι ημερ. 9.4.86 δια της οποίας απορρίπτεται Αίτησις του Αιτητού δι' απόλυσιν και/ή οριστικήν απαλλαγίην εκ των υποχρεώσεων του προς περαιτέρω υπηρεσίαν
20 εις την Εθνικήν Φρουράν δυνάμει των προνοιών της αποφάσεως 17.341 του Υπουργικού Συμβουλίου είναι άκυρος και/ή ανίσχυρος και/ή εστερημένη παντός νομικού αποτελέσματος."

25 Η επιστολή με ημερομηνία 9/4/86, στην οποία κάνει αναφορά ο αιτητής, στάληκε στον αιτητή από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Άμυνας και αναφέρει τα εξής:-

30 "Έχω οδηγίες να αναφερθώ στις δυο επιστολές σας με ημερομηνία 28/11/85 σχετικά με τον πελάτη σας Γεωργίου Νέστορα του Θεοδοσίου ADM 9241 και να σας πληροφορήσω ότι η περίπτωση του πιο πάνω πελάτη σας δεν καλύπτεται από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 17.341 ημερομηνίας 19.10.78 και επομένως, εάν επανέλθει για εγκατάσταση στην Κύπρο, υποχρεούται να υπηρετήσει το υπόλοιπο της θητείας του.

40 Αναφορικά με εισήγησή σας, στις πιο πάνω επιστολές σας, για εξέταση του ενδεχόμενου 'απόλυσης' του πελάτη σας με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 9 του περί Εθνικής Φρουράς Νόμου, το Υπουργείο μας είναι πρόθυμο να εξετάσει τυχόν αίτηση που θα υποβληθεί από τον πελάτη σας μετά την κατάταξή του, η οποία να είναι πλήρως τεκμηριωμένη με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Σημειώνεται ότι το πιστοποιητικό εξαίρεσής του σαν Μόνιμος Κάτοικος Εξωτερικού ημερομηνίας 23.11.79 που κατέχει θα εξακολουθεί να ισχύει μέχρι την εγκατάστασή του στην Κύπρο."

Τα νομικά σημεία που εγείρει στην προσφυγή του ο αιτητής, όπως αναφέρονται σ' αυτή, είναι ότι (α) ο καθ' ου η αίτηση ενήργησε καθ' υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας (β) η απόφαση δεν είναι πλήρως αιτιολογημένη και (γ) η προσβαλλόμενη απόφαση εξεδόθηκε χωρίς επαρκή έρευνα στις σχετικές περιστάσεις του αιτητή.

5

10

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα εξής:-

Ο αιτητής είναι Κύπριος και γεννήθηκε στη Λεμεσό την 1/11/1950. Τον Ιούλιο του 1966 μετάβηκε στην Αγγλία όπου εγκαταστάθηκε και σπούδαζε. Στις 23/1/1974 ήλθε στην Κύπρο και κατατάχθηκε στην Εθνική Φρουρά όπου υπηρέτησε μέχρι την τουρκική εισβολή, οπότε αναχώρησε και πάλιν στο εξωτερικό. Στις 8/10/1977 νυμφεύθηκε στο Λονδίνο και παρέμεινε εκεί. Στις 23/9/1979, ύστερα από σχετική αίτησή του, του χορηγήθηκε από το Υπουργείο Άμυνας εξαίρεση υπηρεσίας στην Εθνική Φρουρά σαν "μόνιμος κάτοικος εξωτερικού". Χρησιμοποιώντας το σχετικό πιστοποιητικό που του εκδόθηκε για το σκοπό αυτό επισκεπτόταν κατά καιρούς την Κύπρο για διακοπές. Κατά την πρότελευταία επίσκεψή του στην Κύπρο στις 6/7/1985 ο αιτητής αφού παρέμεινε στην Κύπρο μέχρι 18/11/1985 ζήτησε από τις αρμόδιες Αρχές του λιμένα Λεμεσού να του επιτραπεί η αναχώρηση με βάση το πιστοποιητικό που αναφέρεται πιο πάνω, αλλά λόγω της μακράς παραμονής του στην Κύπρο, γεγονός που οδηγούσε στην εντύπωση ότι είχε εγκατασταθεί μόνιμα στην Κύπρο, του υποδείχθηκε να αποταθεί για άδεια εξόδου από το Υπουργείο Άμυνας. Η σχετική αίτησή του εξετάστηκε και του επιτράπηκε αναχώρηση σαν μόνιμος κάτοικος εξωτερικού.

15

20

25

30

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η περίπτωση του εμπίπτει στις πρόνοιες της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 17.341 της 19/10/1978 που η ισχύ της είχε παραταθεί μέχρι τον Ιανουάριο του 1983, για εξάμηνη θητεία, και μια και εκτέλεσε τέτοια θητεία από τις 23/1/1974 μέχρι την τουρκική εισβολή, έπρεπε να απαλλαγεί από περαιτέρω στρατιωτικές υποχρεώσεις.

35

Στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για σύντμηση της θητείας σε έξι μήνες σε περιπτώσεις προσώπων που είχαν εγκατασταθεί μόνιμα στο εξωτερικό πριν τις 14 Ιουλίου, 1974, έδινε το δικαίωμα στον αιτητή να εξαιρεθεί από τις στρα-

40

τιωτικές του υποχρεώσεις μια και ικανοποιούσε τις πρόνοιες του σχετικού νόμου.

5 Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι επανειλημμένα στα χρόνια 1979 μέχρι 1983, και αργότερα το 1985, παρουσιάστηκε στο Υπουργείο Άμυνας και έφερε σε γνώση των αρμοδίων όλα τα στοιχεία που συνηγορούσαν για τη σύντμηση της θητείας του και την εξαίρεσή του από περαιτέρω στρατιωτικές υποχρεώσεις και 10 ότι αντί να του παραχωρηθεί τέτοια εξαίρεση, ο αιτητής εφοδιάστηκε με πιστοποιητικό αναστολής της θητείας του σαν μόνιμος κάτοικος εξωτερικού.

15 Στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαιδευτος δικηγόρος του ισχυρίζεται επίσης ότι ο καθ' ου η αίτηση παράλειψε να κάμει τη δέουσα έρευνα αν ο αιτητής ικανοποιούσε τις πρόνοιες της σχετικής απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, παρά το γεγονός ότι επανειλημμένα ο αιτητής έθεσε ενώπιόν του όλα τα στοιχεία που απαιτούσε ο νόμος. Επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση 20 δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη γιατί καμιά εξήγηση δε δίνεται στον αιτητή γιατί η περίπτωση του δεν καλύπτεται από τις πρόνοιες της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου.

25 Η σχετική απόφαση στην οποία ο αιτητής στηρίζει το αίτημά του είναι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 17.341 με ημερομηνία 19/10/1978 που δημοσιεύτηκε στο 4ο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας με αριθμό 1478 και ημερομηνία 27 Οκτωβρίου, 1978, με γνωστοποίηση με αριθμό 65. Το μέρος της απόφασης πάνω στο οποίο στηρίζεται 30 ο αιτητής αναφέρει τα εξής:-

"Το Συμβούλιον, δυνάμει της επιφυλάξεως (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 5 των περί της Εθνικής Φρουράς Νόμων του 1964 έως 1978, συντέμνει-

35 (α) την περίοδον θητείας εις εξ μήνας των στρατευσίμων της κλάσεως 1974 και πάσης προηγουμένης κληθείσης κλάσεως οίτινες κατά την κρίσιν του Υπουργού Αμύνης είχαν εγκατασταθή εις το εξωτερικόν προ της 14ης Ιουλίου, 1974, νοουμένου ότι επανέρχονται εις Κύπρον και κατατάσσονται 40 εις την Δύναμιν μέχρι της κατατάξεως του Ιανουαρίου, 1983, συμπεριλαμβανομένης.

Νοείται ότι εις περιπτώσεις αφορώσας πρόσωπα εμπιπτοντα εντός των προνοιών του άρθρου 11 των ως άνω Νόμων ο Υπουργός Αμύνης έχει δικαίωμα όπως συντέμνη

την θητεία των στρατευσίμων πέραν των εξ μηνών οσάκις υπάρχουν ειδικοί λόγοι δικαιολογούντες τούτο.

- (β)
 (γ)
 (δ)"

5

Η ισχύς της απόφασης αυτής παρατάθηκε με μεταγενέστερες αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου μέχρι τον Ιανουάριο του 1983. Με νεώτερη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 28.120 και ημερομηνία 22/1/1987 που δημοσιεύτηκε στο 4ο Παράρτημα της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας αριθμός 2204, με ημερομηνία 2 Φεβρουαρίου, 1987, και γνωστοποίηση 48, το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε να επαναφέρει την ισχύ της προηγούμενης απόφασης του με αριθμό 17.341 για εξάμηνη θητεία για περίοδο τριών χρόνων για πρόσωπα που επανέρχονται στην Κύπρο και κατατάσσονται στη Δύναμη στην περίοδο από την ημερομηνία της απόφασης μέχρι την κατάταξη του Ιανουαρίου του 1990.

10

15

Τόσο στην αρχική απόφαση με αριθμό 17.341 όσο και στην τελευταία απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 28.120 ρητή προϋπόθεση για εφαρμογή των προνοιών για σύντμηση που περιέχονται στις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου είναι ότι οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται "νοουμένου ότι επανέρχονται εις Κύπρον και κατατάσσονται εις την Δύναμιν μέχρι της κατατάξεως του Ιανουαρίου ... συμπεριλαμβανομένης".

20

25

Ο αιτητής στην προκείμενη περίπτωση για να τύγχανε του ευεργετήματος των προνοιών των αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, όφειλε, πριν υποβάλει την αίτησή του για σύντμηση, να επανέλθει στην Κύπρο, να καταταγεί στη Δύναμη μέσα στα χρονικά όρια που πρόβλεπαν οι σχετικές αποφάσεις και τότε να ζητήσει την απαλλαγή του. Κατά συνέπεια, ορθά ο καθ' ου η αίτηση πληροφορήσε τον αιτητή ότι η περίπτωσή του δεν καλύπτεται από την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 17.341.

30

35

Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στον καθ' ου η αίτηση κάτω από τις εξουσίες που του παρέχει ο νόμος και οι σχετικές αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου.

40

Οι ισχυρισμοί του αιτητή ότι δεν έγινε επαρκής έρευνα και ότι η απόφαση είναι ανατιολόγητη δεν μπορούν να ευσταθήσουν. Ο καθ' ου η αίτηση είχε ενώπιόν του όλα τα στοιχεία που έθεσε ο αιτητής καθώς και το σχετικό φάκελο και δεν υπήρξε εκ

μέρους του αιτητή καμιά διαμφισβήτηση για την ορθότητα των στοιχείων αυτών. Δεν υπήρξε ισχυρισμός από τον καθ' ου η αίτηση ότι η άρνησή του στηριζόταν στο λόγο ότι ο αιτητής δεν ήταν μόνιμος κάτοικος εξωτερικού ή ότι δεν είχε αναχωρήσει από την Κύπρο πριν τον Ιούλιο του 1974, αλλά ότι δεν πληρούσε την προϋπόθεση της κατάταξής του στην Εθνική Φρουρά πριν ζητήσει εξαίρεση.

10 Όσον αφορά την αιτιολογία, η αιτιολογία αυτή φαίνεται καθαρά από το περιεχόμενο της επιστολής με ημερομηνία 9/4/1986 που περιέχει και την επίδικη απόφαση.

15 Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Είναι με πολύ δισταγμό που δεν κάμνω διαταγή για έξοδα σε βάρος του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.